

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 97.

V Ljubljani, v četrtek 30. aprila 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 29. aprila.

Isterske volitve.

Legitimacijski odsek imel je 27. t. m. sejo, v kateri so se določevali poročevalci za nekatere volitve, proti katerim je kaj oporekanja. Naj važnejše za nas so volitve v Istri, zlasti volitev poslanca Vergottinija, pri kateri so se godile tako nezaslišane nepravilnosti, da je moral celo vladni komisar oporekati. Levičarji bi bili kaj radi videli, da bi bil izmed njih kdo v roke dobil dotično volitev, toda z enim glasom večine je bil dr. Ferjančič izbran za poročevalca o tej volitvi, ki pride pa komaj o Binkoštih v odseku na vrsto. Dr. Ferjančič je dobil od svojih slovensko-hrvatskih tovarišev sicer nalogo, prej ko mogoče izdelati dotično poročilo, ali v odseku je bilo sklenjeno, da se morajo vsa volitvena pisma skozi 14 dni odsekovi udom razpoložiti v pregled, predno more poročevalca, ki je rešil kako volitev, o njej poročati v odseku.

Nova užitninska črta v Trstu.

Ker ima prosta luka v Trstu prenehati, treba je narediti črto za pobiranje užitninskega davka. V to črto spada prav za prav samo mesto, v kolikor je uživalo dobroto proste luke, nikakor pa ne okolica, ki je uvrščena v carinsko ozemlje. Ali kakor so nekdanji Dunaj razširili v veliki Dunaj in pritegnili k njemu zunaj stoječe kraje in vasi, tako hočejo napraviti tudi veliki Trst in v novo užitninsko črto vtakniti velik del tržaške okolice. Za ubožne vasi in njih kmečke prebivalce bi bila to velika nesreča, za mnoge pravi pogin, ker bi morali za lastno potrebo plačevati ogromni užitninski in hišno-najemni davek, kakor bogati mestni prebivalci. Zato so odposlali državnemu zboru o tej zadevi prošnjo, ki je bila včeraj od poslanca Nabergoja izročena predsed-

ništvu, v kateri prosijo, da naj ne pritrdi užitninski črti, katero priporoča finančno vodstvo v Trstu.

Pa to našim okoličanom ni zadostovalo; prišla je posebna deputacija na Dunaj, ki je imela v ponedeljek pod vodstvom poslanca Nabergoja avdijenco pri cesarju, ter ga prosila, da bi zabranil nesrečo, katera preti tržaški okolici. Cesar je prijazno sprejel deputacijo in ji obljubil pomagati, kolikor bo še mogoče. Nam se dozdeva, da je treba za novo užitninsko črto posebnega zakona, kakor za razširjatev Dunaja, in pri isti priliki bodo imeli tržaški poslanci priliko potegovati se za okoličanske prebivalce in jih obvarovati preteče jim nevarnosti.

Adresni odsek

je danes pričel pretresanje adrese, katero je sestavil poročevalec Bilinski. Ko je bila od njega prečitana, oglašil se mladočeški poslanec Kaizl in čita načrt, kakoršnega predlagajo Mladočehi. Poslanci pazljivo in molče poslušajo in se še tedaj ne oglašijo, ko predsednik vpraša, če kdo želi besede. Naposled se oglašil dr. Trojan in predlaga, naj se seja sklene in za toliko časa odloži, da bode mladočeški načrt natisnjen in razdeljen poslancem. Bilinski poudarja, da se je reč že predolgo odkladala in da ne gré jo odkladati še dalje, ker spoštovanje do cesarja zahteva hiter odgovor na prestolni govor. Ko je bil torej odklonjen Trojanov predlog, prične se splošna razprava, pri kateri prvi besedo poprima poslanec Plener. Pri tej priliki se je pokazalo, da so levičarji in Poljaki skoraj že popolnoma dogovorjeni med seboj ne samo gledé na adresu, ampak gledé na politično delovanje sploh. Plener v imenu svoje stranke naravnost izreka, da so z adresnim načrtom sploh zadovoljni in da bodo le gledé na nekatere reči nasvetovali nekoliko prememb; v prvi vrsti bodo zahtevali, da se gledé na šolstvo sprejme zahteva, da se dotični zakoni ne

smejo spreminjati, ampak da se mora šoli pustiti čas za prosti razvoj.

Kakor se je Plener obračal proti zahtevam katoliško-konservativnih poslancev, tako se je dr. Steinwender upiral narodni ravnopravnosti. Tudi on in njegovi tovariši so zadovoljni z adresno, ali po njih zahtevi se mora vladi naravnost naročiti, da mora gledé na narodne zadeve ostati vse pri starem in da vlada ne sme s svojimi upravnimi odredbami motiti obstoječih narodnih razmer. Kako Steinwender in njegovi tovariši to umejo, ni treba še le praviti; njih pristaši naj mirno tlačijo slovanske narode, naj kratijo njih pravice, naj jih spodrivajo, kjerkoli morejo, Slovani pa naj molče in naj se ne ganejo, ampak naj mirno gledajo in voljno trpé, če se zvi-jajo tudi v smrtnih bolečinah in če se kos za kosom trga od njih života. Steinwenderjevemu predlogu ne more pritrditi noben slovanski poslanec, kateri ljubi svoj narod in kateri pozna skeleče rane, ki mu jih prizadevajo njegovi narodni protivniki. Kaj temu predlogu nasproti storé Poljaki, tega še ne vemo, ali če jim je kaj mar za spravo z Rusini, bodo se tudi oni protivili temu predlogu, ker je rusinski poslanec Romanczuk že danes z vso odločnostjo oporekal Steinwenderjevemu nazorom, za katere on in njegovi tovariši ne morejo glasovati.

Razven imenovanih so tudi Coronini, Schwarzenberg, Klaič, Dipauli in Styreca naznanjali, da glasujejo za posebno razpravo, da hočejo pa nasvetovati nekoliko dostavkov, od katerih bode odvisno, ali v tretjem branji glasujejo za adresu ali ne.

Pri glasovanju je bil torej z vsemi glasovi proti mladočeškima sprejet predlog, da naj se prične posebna razprava na podlagi dr. Bilinskega načrta.

Pri posebni razpravi obveljala sta prva dva oddelka brez posebnih prememb, pri tretjem pa predlaga baron Dipauli sledeči dostavek:

LISTEK.

Pripovedke sv. Cirila, moravskega apostola

s kritično preiskavo dokazov o njih istinitosti, objavil Komorant Simon Perzieh. (Poslovenil Gašpar Majar.)
(Dalje.)

Predgovor.

Kakor trdi Aristotel v svojih problemih, skrita je velika moč v zgledih, zlasti pri pravem poučevanju, ker odseva svojstvo človeškega življenja iz stvarij in živalij kakor iz živih podob. Ves vidni svet je učilnica, v kateri nam govori najvišja modrost iz vsake celó najneznatnejše reči. Iz te učilnice smo poskusili, kakor iz bogato založene shrambe, izbrati нравnih nauk, katere podamo človeškemu srcu v zgledih, da jih čitatelj jasneje razumi, hitreje se jih nauči, da so mu všeč in v spominu ostanejo, če mu jih položimo na srce v podobah in pripovedkah.

Ker pa stoji poslopje vrejenega življenja na čveterih pglavitnih krepstih: modrosti, moči (srčnosti), pravičnosti in zmernosti, ter se v njih tudi dopolni, zato bomo o njih govorili v naslednjih čveterih knjigah.

Te kreposti so namreč čveterikot svetega šotora (II. Mojz. 26.), in one mnogotere zidave (IV. Kralj.

25. 9.), katere je porušil Nabuzardan, osvojivši Jeruzalem, namreč: tempelj modrosti in razumnosti, zidove moči in oblasti, palačo kraljice pravičnosti in jeruzalemske hiše zmernosti in spodobnosti. Kakor stori pravičnost človeka naravnost in odkrito mislečega in čutečega, tako ga uči razumnost, da dobro ljubi in sovraži strast; in kakor ga napeljuje pravičnost h kreposti, tako ga zadržuje zmernost od zla, moč pa vzdržuje vse kreposti neomajljive. Zaradi tega si je treba krepko prizadevati, da poderemo napadljivo silo največjih grehov. Ta greha sta: nespamet in prevzetnost, ki sovražno nasprotujeta pravi dušni velikosti: ponižnosti in razumnosti. Kjer ne vodi ponižnost in razumnost zemeljskega popotnika, tam se spači prava dušna velikost v noro predrznost; prav tako je pri lakomnosti in nezmernosti, ki pot zapirata pravičnosti in pohlevni skromnosti.

Te čveterne pregrehe smemo po pravici imenovati roparje Jobovega imetja, namreč: hudobno nepremišljenost Sabejcev, kateri so mu s silo odvzeli goveda, — prevzetnost Kaldejcev, ki so mu ugrabili kamele, — ogenj požrečnosti, ki mu je požrl njegove ovce, — in dereči vihar zapravljalivosti, ki je podrl hišo pravičnosti, v kateri so jedli in pili vino. — Imenovati jih tudi smemo one čveterne rogove (Cahar. 1. 18. . .) ¹⁾, ki so razdejali po preroko-

¹⁾ Rogovi so podoba ob čveterih stranéh Judejo obdajajočih sovražnih narodov; — tako so tudi čveterne pglavitne strasti kakor sovražni rogovi, ki derejo zoper človeka.

vanju Caharijevem Jude in Jeruzalem, — in po Joelu (gl. 1. 2.) so pokončale četrno bogastvo Judove moči: gosenice ¹⁾, s svojo nespametno vne-marnostjo, kobilice s svojo letečo prevzetnostjo, hrošči in vetrovi s svojo nenasitljivo lakomnostjo, in žitna rja s svojo zapravljalivostjo.

Tako bomo torej stopili v tem čvaternem delu prvič zoper nespamet, drugič zoper prevzetnost, tretjič zoper lakomnost in četrtič zoper nezmernost, in tako bomo omajali s pomočjo našega gospoda Jezusa Krista skalo pregrehe.

I. Knjiga.

Zoper nerazumnost.

I. Pripovedka.

Uči se neprenehoma; najbolj si pa prizadevaj za modrost v zadnjih dnéh svojega življenja.

V nekem že ostarelem lisjaku se vname želja, da bi se naučil še kaj več ter se ogleda zato za kakim učenikom. Čeprav je bil starosti že ves sklonjen, imel je vendar še kaj živo znatiželjnost. Slučajno sreča jako prekanjenega krokarja. Oba se prav prijazno pozdravita, in lisjak začne: „Res, sam Bog je naklonil, da sem tako hitro našel, česar sem iskal, ker izbral sem si tebe za učenika, ki preletaš vse podnebje in pregleduješ vse na zemlji od zgoraj

¹⁾ Prerok Joel popisuje božja strahovanja, ki so imela priti nad Jude, ker so zapustili božja pota in se vdali pregreham.

„Z veseljem pozdravljamo v prestolnem govoru željo, da naj se kolikor mogoče poravnajo socialna nasprotja, ter upamo, da se pri tem početju ne bode prezirala istina, da še-le prava resako-nrayna odgoja pripravlja pravo podlago za socialno preustrojo.“

Za ta odstavek glasovali so samo deveteri člani konservativnega kluba, poljski in levičarski poslanci so bili proti temu odstavku, ki ga je Dipauli naznanil kot predlog manjšine pri razpravi v zbornici.

Kakor ta dostavek ni obveljal, ravno tako ne bode obveljal dostavek glede narodne ravnopravnosti, ki ga ima po dogovoru slovensko-hrvatskih poslancev predlagati Šuklje. Glede prvega se trdi, da mu Poljaki konečno, če prej ne, vsaj v zbornici pritrdijo, ker se enaka misel nahaja v adresi gospodske zbornice, dostavku o narodni ravnopravnosti pa da zaradi Rusinov nikakor ne pritrdijo. Meni se pa zdi, da se mu ne ustavljajo tolikanj zaradi Rusinov, kakor marveč zaradi nemških liberalcev, s katerimi se hočejo, kakor je čedalje očitneje, stalno združiti v državnozbornsko večino.

Prihodnja seja adresnega odseka bo danes zvečer, prihodnja javna seja pa v petek, 1. maja.

Govor princa Al. Liechtensteina pri obnem zboru katoliškega šolskega društva na Dunaju.

Gospoda! Dovolite mi, da pričem svoj govor z ozirom na minolost. V tej dvorani je bilo pred dvema letoma zborovanje katoliškega shoda. Udeležili so se ga iz cele Avstrije učeni, zaslužni in za dobra dela goreči možje, da se združijo pod vodstvom mil. škofov. Le nekaj sem pogršel pri tem sicer sijajnem shodu: dunajsko prebivalstvo ni bilo zastopano v primernem številu. Ta dvorana še pri zadnji seji ni bila polna. Poznalo se je, da je tukaj zboroval generalni štab, a da je bila armada zunaj raztresena.

Primerjajmo shod povodom zadnjih mestnih volitev, za katerega bi ne zadostovala nobena dvorana na Dunaju; primerjajmo današnji shod, ko so vsi sedeži zasedeni. Pač smemo reči: V državnem zboru je sicer naša stvar propala, med ljudstvom pa smo napredovali, česar pred kratkim še nihče ni pričakoval. (Pritrjevanje.)

Tedaj, pred dvema letoma, je bilo krščansko misleče nemško prebivalstvo Avstrije v brezupni manjšini; nasprotnikom naše vere se je upiral kmečki stan, ki zvesto stoji na strani duhovščine, katerega pa njegov težavni poklic ovira, da ne more odločilno vplivati na državno življenje. Naši rojeni nasprotniki imajo na razpolaganje dvojno nadmoč, denar in časnikaštvo, vsa mesta, ki so sedeži bogastva in omike, so jih poslušala; in iz mest, ki so dandanes edino važni strateški kraji svetovne politike, gospodujejo nad neoboroženo deželo.

Danes pa stoji že v dveh največjih nemških mestih Avstrije, na Dunaju in v Gradcu, zrno me-

doli, da si ugasim žejo po vednosti.“ — Krokar odgovori na to: „Kaj hočeš še več zvedeti, ti stari, previhani mojster? Edino, kar bi ti še potreba bilo, je, da bi vendar enkrat že jenjal tako pregrešno živeti.“ — Tu pa nastopi učenec-lisjak kot učenik in je neki to-le odgovoril: „Moj brate, ne zameri, saj je že Salomon rekel: „Če sliši moder modrost, bo še modrejši.“ In zakaj je to rekel? Zato, ker nima modrost nikakoršnih mej; treba se je torej vedno učiti, zlasti si je prizadevati za modrost v zadnjih dneh svojega življenja; ker cilj življenja je modremu — modrost. Čim bližje smo torej temu cilju, tem željnejši se zanj ogledujmo in sledimo vzgledu narave, ker naravno nagnenje k kreposti postane močnejše proti koncu življenja in luč duše v tej meri dojema, v kateri luč oči pojema.“

Torej nam je lastno, da si s starostjo kolikor mōči prizadevamo za modrost. Saj tudi ne ostanemo, kakor dolgo živimo na zemlji, nikdar v enem in tistem dušnem stanju, ampak gremo nazaj, če ne stopamo naprej. Prav tisto zapazimo pri vseh rečeh na svetu. Ko je n. pr. solnce najvišje prispelo, potem se počasi pomika nizdolu; — in dnevi se krajšajo, ko se jenjajo daljšati. Enako hiti življenje proti starosti, prestopivši moško dōbo. Kakor dolgo si torej na potu življenja, uči se neprenehoma in nikdar ne misli, da dosti vēs; zakaj če obstaneš, greš že nazaj. Skoro vsi počutki merijo ravno tako naprej: oči, nos, kakor tudi roke in noge.“ — To izgovorivši se lisjak poslovi. (Dalje sledi.)

ščanstva, rokodelski in trgovski stan, z orožjem v boju proti liberalizmu; vsi delavni elementi med izobraženci in obrtniki so se vzdignili proti njemu. (Pohvala.)

Jaz, kakor vé gospōda, nesem se izogibal razvoju in organizaciji dunajskega gibanja. Kdor je to gibanje od početka pazljivo zasledoval, mora priznati, da prejšnji osamljeni upor proti liberalizmu dobi novo, popolno obliko, da se razširja med stanovji, ki so doslej bili njegove podpore, da obseza vse one vrste, iz katerih se more osnovati prihodnja pripravljena stranka, da je iz čoka nastalo celo telo. (Pohvala.)

Propadi liberalizma v Gradcu, na Dunaju in Nižje Avstrijskem pomenijo obrat njegove osede, začetek konca. To ni bil dogodek, ki se pripeti v volilnem boju z odločnostjo, spretnostjo in iznenađenjem, pri drugi priliki pa nasprotno. To je psihološki prevrat, globoka prememba čutov in misli prebivalstva, ki se je zopet našlo po dolgih mučnih bloditvah. (Dobro!) Kakor je pūnica povita, bil je duh našega ljudstva omrežen v liberalnih frazah. Nenadoma je prodrlo to mrežo, kakor krasen metulj dviga se prosto na močnih perutih v zrak. (Živahna pohvala.)

Pred kratkimi tedni sem na tem mestu izrazil svoje prepričanje, da vsled sedanjih razmer v državnem zboru ni mnogo pričakovati ne v političnih, državnopravnih, narodnih in tudi ne v verskih ozirih. Prestolni govor je potrdil moje prepričanje, in adresna debata bode to moje mnenje še bolj utrdila.

Ali naj mi kristijani in katoliki, ki moramo ljudstvu dati nazaj njegovo šolo, zaradi tega roke križem držimo, ker v državnem zboru ne moremo tega doseči vsled neugodnih razmer? Morda bodo to nekateri storili, ki mislijo, da je njihova zloznost udanost v božjo voljo. (Veselost in pohvala.) Mi gotovo ne! Mi bomo tam delovali, kjer imamo odprto pot, med ljudstvom samim (Dobro!), ki nas mora poznati, katero hočemo poučiti o naših razmerah. Javno mnenje, ki nam je toliko časa odtujeno, moremo sedaj pridobiti; in s tem pritiskom na postavodajne faktorje bomo pripravljali zmago naši pravični stvari. (Pohvala.)

Ni mi treba Vam naštevati uzroke, da se v minolem zasedanju poskus krščanske šolske reforme ni posrečil.

Uzrok ob kratkem je ta: Mala frakcija v državnem zboru, ki je ta šolski predlog sprožila in zastopala, je bila vedno osamljena. Osamljena med prebivalstvom, ker je sicer zastopala velik del vernega nemškega kmečkega stanu, a ni mogla dobiti trdnih tal v ostalih slojevih prebivalstva; osamljena na zgoraj, ker je bil uradni svet navajen, zalogo žive vere med ljudstvom, katero mu je izročila slavna preteklost, na drobno kos za kosom izročiti revolucijskim strankam (burna pohvala), da si je od njih kupila mir (živahna pohvala); osamljena v časnikaštvu, ki nas je vsak dan obrekovalo v več stotisočeri izvodih, dočim smo se mi mogli opravičevati pred malimi tisoči itak prepričanih bralcev; osamljeni konečno med našimi sicer lojalnimi zavezniki, ki so drugih narodnosti. Položaj te male frakcije je bil težaven. V sedanjem času odločuje volja velikih mest; a našo frakcijo so volile kmečke občine. V našem stoletju vlada narodno vprašanje, in naša frakcija je morala iskati zaveznikov izven svoje narodnosti. V naših volilnih okrajih smo bili „Vendée“, v zbornici koblenška emigracija. (Živahna pohvala.)

Ta mala skupina ima neminljivo zaslugo, da je bila prva v nemškem narodu, ki je pričela boj proti liberalni doktrini, in da je boj nadaljevala, ko so vse druge moči v državi sklenile premirje. (Pohvala.) Vedno bodem ponosen na to, da sem se bojeval v njenih vrstah. (Burna pohvala.) (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. aprila.

Notranje dežele.

Mladočehi. Dunajski dopisnik „P. Lloyd“ je govoril z odličnim članom mladočehske stranke. Poslednji mu je razložil, da radikalnejši del Mladočehov sili, da bi nastopili pasivno politiko, ko bi se pokazalo, da se na nje dovolj ne ozirajo. Večina Mladočehov je pa proti temu, ker s tem bi le oživili staročehsko stranko, ki že težko čaka, da zasede stole, katere so sedaj posedli Mladočehi. Riegra so hoteli poklicati v gospodsko zbornico, pa tega ni

hotel, kar pač dokazuje, da želi priti v zbornico poslancev in prevzeti vodstvo Čehov. Mladočehi vedó, da bodo v državnem zboru nekaj časa osamljeni, ali sčasom se pa utegnejo približati strankam bivše desnice. Bližnja bodočnost ni jasna, le to se vidi, da so vsi konservativni in slovanski elementi jedini, da se mora preprečiti, da nemški liberalci ne pridobé vplivnega mesta v bodoči večini. Tudi Poljaki neso več posebno navdušeni za Nemce. Mladočehi se pa z ostalimi desničarji ne bodo zavezali, dokler ne vidijo, da je zares nevarnost, da Nemci pridejo na krmilo. Sicer so pa odnosi s Hohenwartovim klubom precej dobri in ne dosti slabši, nego so bili mej Staročehi in ostalo desnico. Poljakom pa morajo Mladočehi pokazati, da neso večji rusofili, nego Staročehi. Ravno zapeljati se Mladočehi ne dajo, da bi Rusijo sovražili, ker vedó, da je baš Rusija največja ovira, da Nemci ne morejo uničiti Slovanov. Potem je še razkladal dopisniku, kaj vse zahtevajo Mladočehi v državnozbornem pogledu.

Poljaki in Čehi. Odličen moravski poslanec je vprašal poljskega poslanca, kakor poroča „Hlas Naroda“, če bodo v novem zasedanju še stare dobre razmere mej Čehi in Poljaki, in ta mu je odgovoril: „Dajte nam stare Čeha, pa bomo stari prijatelji.“ Iz tega pogovora se pač dá posnemati, da se Poljaki z Mladočehi še neso sprijaznili.

Kmetijski minister je ukazal poizvedbe o stanju kmetijstva v vseh kronavinah. Iz tega se razvidi, da vlada misli izdelati in državnemu zboru predložiti kake naredbe v zboljšanje kmetijskega stanu.

Vnanje države.

Proglášenje bolgarske nezavisnosti. Bolgarski zastopnik v Carigradu je turški vladi že pojasnil, da so vse vesti o proglašanju bolgarske nezavisnosti izmišljene. Take vesti navadno razširja opozicija, ki bi rada pripravila vladu v kake zadrege in zlasti mej turško in bolgarsko vladu zasejala nezaupanje.

Vzhodnorumelijsko generalno guvernerstvo. V angleški spodnji zbornici je državni podtajnik Fergusson izjavil, da nobena vevlast ni sprožila vprašanja o daljši veljavi vzhodno-rumelijskega guvernerstva kneza bolgarskega. — Ker je angleška vlada gotovo dobro poučena, je torej verjetno, da je Rusija opustila misel spraviti to vprašanje v diplomatično razpravljanje. Uspeha tudi ni mogla nobenega pričakovati. Na razdelitev Bolgarije sedaj itak ni misliti. Rusi že sedaj nemajo posebnega vpliva v Bolgariji, pa bi še tega zgubili, ko bi sprožili to vprašanje. Kdor kaj stori za razdružitev Bolgarije, tega zmatrajo skoro vsi Bolgari za nasprotnika bolgarskega naroda.

Emigrant Rizov. Srbska vlada je odbila zahtevo bolgarske vlade, da bi izročila Rizova, ker je ta le politični zločinec in ker mej Srbijo in Bolgarijo sploh ni nobene pogodbe o izročitvi zločincev. Kar se tiče tega, da je Rizov politični zločinec, more se le to omeniti, da nekatere države umora ne smatrajo za političen zločin, naj izvira tudi iz političnih nagibov. Po tem takem bi Rizov, ki je pomagal ubežati morilecem ministra Belčeva, ne bil političen zločinec.

Srbska vojska. Vojni minister je naročil teritorialnim divizijskim poveljnikom moravskega, drinskega in timoškega okoliša, da naj predlože do 15. maja seznam vojakov stalne vojske prvega in drugega sklica, kateri so zunaj svojega teritorija ali v inozemstvu. Na dan 12. maja skličejo se pa vsi rezervni poročniki in nadporočniki k petnajst dnevnim vajam.

Vojni minister srbski dal je ostavko, katera pa še regentstvo ni vsprejelo. Tudi se sedaj še nič ne govori, kdo bode novi vojni minister.

Afera v Skopljah. Pozabljena je že aféra v Skopljah in mi bi ne spregovorili več o njej, da nam ne daje povoda baš danes došli nam ruski list. Iz tega lista izvemo, da se je Francija čutila malo razžaljeno, da se je avstrijski veleposlanik vtaknil v to zadevo. Po določbah berlinskega kongresa ima Francija protektorat nad katoličani v balkanskih turških pokrajinah. Francoski veleposlanik se je hajé pri turški vladi pritožil, da se je udala zahtevam avstrijskega veleposlaništva in ni počakala, da se on pride pritožiti. Ruski veleposlanik pa bajé v tej zadevi odločno podpira francoskega. Ruski list se potem jezi radi katoliške propagande, katero Avstrija pospešuje na Balkanu in nekaj piše tudi o jezujitih, kakor je v takih listih že navada. Zares čudni so nekateri ljudje. Namesto da bi se jezili nad francosko diplomacijo, ki predolgo ni ničesa storila, ko se je kristijanom storila krivica, se pa jezé nad avstrijskim veleposlanikom, ki je storil svojo dolžnost.

Grof Hunjad, ujec kralja srbskega, prišel je v Belgrad in skuša bajé pregovoriti kraljico, da bi ostavila Srbijo. Bil je že pri kraljici, ali kmalu za njim je prišel Garašanin, ki je porabil vso svojo zgovornost, da kraljico pregovori, naj nikogar ne posluša, da bi ostavila Srbijo. Garašaninu je bajé obljubila, da ne pojde drugače iz dežele, nego če jo poženo s silo.

Moltke je nekda malo dni pred smrtjo se izjavil, da se on ujema z vsemi naredbami, s katerimi bi se povečali državni dohodki, kajti država bode potrebovala še veliko denarja, da se bode

mogla braniti proti tujim sovražnikom. Ne sme se misliti, da je nevarnost že minola. Da se je Moltke tako izjavil, radi verjamemo, ker vojaški krogi kaj radi govoré o potrebah za oboroževanje. Na to pa generali navadno ne mislijo, kako bodo državljani prenašali večja bremena. Posebno v Nemčiji že težko prenašajo velike troške za vojsko, ker nemška obrtnija poslednja leta posebno ne cvetê.

1. maj. Ker se je bati izgredev jutri, so iz Milana iztirali mnogo inozemcev in nad 900 oseb pa odposlali v domače občine z odgonom, več anarhistov pa zaprli.

Chile. Zadnji čas v chileški republiki zmagujejo vladne čete. Vstajniki so že zgubili vse upanje, da bi zmagali in se zatorej že pogajajo z vlado. Pričakovati je, da se kmalu napravi red.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, dné 27. aprila. (Iz zasebnega pisma.) Bilo je 23. aprila ob sedmih zjutraj (listi pišejo ob 7. uri 10 min.) in Germaniki smo se uprav odpravljali z doma v vilo pri sv. Sabi; kar se strese vsa hiša in treskne, kakor bi se bilo vse na kup sesulo. Za trenotek je bilo zopet vse mirno. Skočim k oknu: naša hiša se ni podrla, sosedova tudi ne. Kaj je bilo? Vozovi na cesti so obstali, ljudje plašno gledajo gori in doli po ulicah. Hitim iz sobe; po hodiščih letajo Germaniki sem in tja; uberem jo po stopnicah na dvorišče. Pod okni, ki so obrnjena proti jugu, leži na drobne kosce razbita stekla kakor toče pod kapom ob hudi uri. Okoli 100 šip se je razsulo; druge nesreče pa ni bilo v naši hiši. Navaden zemeljski potres ni mogel biti; nekaj se je moralo razleteti, to je izvestno. Kaj in kje, tega nihče ne vé. Ob 7^{1/2} uri smo šli k sv. Sabi. Po vsem mestu je tlak ob hišah posut z zdrobljenim steklom. Mimogredé stopimo v cerkev „di Gesu“; po tleh samo steklo, niti eno okno ni ostalo celo. Ljudje so vsi zbegani. Tam doli za „Porta Portese“ se je bajé užgal smodnik.

Nekaj Germanikov je šlo že ob 6^{1/2} uri iz hiše; mislili so z rektorjem obiskati pristavo precéj daleč zunaj mesta, tam nekje za cerkvijo sv. Pavla. Ob 7. uri so bili na Aventinu, od koder so dobro videli kakih 40 minut od mestnega zidu oddaljeno, rudeče pobarvano „Fortezza Portese“ in skladišče za smodnik poleg nje. Siv oblak se prikaže nad trdnjavo; hip kasneje pa je bilo, kakor da bi se bilo odprlo samo peklensko žrelo. Posvetilo se je, zagrmelo, kakor da bi se podrl nebeški strop; zemlja se je stresla; gost dim je zakril vso okolico, na tla pa je jela padati ožgana opeka in osmojeni kosi lesa. Germaniku se na srečo ni nobenemu nič zgodilo. Pred njimi sta jezdila dva vojaka; kakor bi pihnil, zletela sta oba na tla, konja pa sta preplašena oddirjala naprej. — Cesta, po kateri so šli Germaniki, drži mimo cerkve sv. Pavla. Žalostno je, kar so videli v cerkvi. Glavni vhod ni imel vrat, zapažen je bil samo z deskami. Zračni pritisk je zvil močne železne zapahe, in deske so padle po cerkvi. Izmed 24 slikanih oken je ostalo eno celo. Menihi benediktinci so bili uprav v koru; kapelo, kjer se zbirajo, loči steklena stena od cerkve; ta stena se sesuje menihom na glave. Enega so odnesli težko ranjenega, mnogi so krvaveli. Ko so Germaniki vstopili v cerkev, begali so menihi vsi zmedeni sem in tja. Star mož je jokal kakor dete. Na altarju je stal kelih, knjiga je bila odprta, sveče so tudi gorele, duhovnika pa ni bilo. — V samostanu poleg cerkve se niso razbila samo okna, ampak tudi zidovje je vse razpokano, tako, da menihi nise varni življenja. Škode je pri sv. Pavlu neki pol milijona lir. V obče je največ škode tam, kjer so imeli slikana okna; v cerkvi „S. Maria sopra Minerva“, v nemški cerkvi „Campo santo“, v Vatikanu, kjer so se razsula štiri krasna okna; v cerkvi sv. Petra so se tudi pobila vsa okna, a to je še mala stvar, bojé se, da je kupola dobila nove razpoke. Dokler je ne preiščejo, menda ne bo dovoljeno hoditi v cerkev.

Koliko je ranjencev, ne vé se za gotovo; kako se je ogenj zanesel v smodnik, tudi še ni znano. Časniki prinašajo kar cele strani o nesreči; neki list je četrtek trikrat izšel. — Skratka, zadnji četrtek je bil za Rim žalosten dan. Občno mnenje je, da je bilo vse nameravano, in da socialisti še niso končali svojega dela.

Iz Šmartna pri Litiji, 27. aprila. Jedna najodličnejših vasi je gotovo Šmartno in nadkriljuje v mnogih ozirih marsikateri trg ali mesto po Slovenkem. Tako smo pokazali narodno zavest posebno s tem, ker smo nabrali stotak in postali pokrovitelji

družbe sv. Cirila in Metoda. Za nami pa neso ostale naše gospe, ki so z litijskimi, katerim načeluje gospa Svetčeva, nabrale tudi stotak v isti namen. Nabrale so ga po krajcarjih, katere so plačevale za nemške besede. Pa ti krajcarji bili so le podlaga temu stotaku, največ je prinesla tombola, darovi in agitacija rodoljubnih dam. To pa omenim le zato, da ljubljanske dame, pri katerih bi se vsak dan lahko nabral stotak za take narodne grehe, ne bodo mislile, da naše gospe in gospodičine njim enako nemškutarijo.

Pa ne samo narodni, tudi praktični smo mi. Praktičen svoj razum smo pokazali s tem, ker smo že davno ustanovili požarno brambo in letos kmetijsko podružnico, od katere pričakujemo veliko koristi in se nadejamo, da ne bo samo na papirju, kakor v nekaterih krajih.

Mi delamo, smo narodni, pa se tudi radi pošteno po trudapolnem delu veselimo. Zato smo ustanovili pevsko društvo „Zvon“, katerega namen je gojiti cerkveno in posvetno petje. V nedeljo dné 26. t. m. je naše novo ustanovljeno pevsko društvo prvič javno nastopilo in s prav dobrim vspehom. Popoldne okrog četrte ure začeli so se polniti prostori prijazne Zoretove gostilne v Črnem potoku. Četudi je bilo prav slabo vreme, vendar nas je počastilo mnogo prijateljev narodnega petja iz Litije. Prostori bili so zasedeni in z neko radovednostjo smo pričakovali prvega nastopa novega društva. Nastopili so pevci in z navdušenjem so peli najprvo nalašč za ta dan pripravljeno kantato „Žvon“, katero je uglasbil naš marljivi pevovodja g. Bartel. Izvrstno so jo peli in videlo se je, da jo vodi sam skladatelj. Skladba je ugajala vsem, posebno pa lepi njeni konec. Pohvalno se moram izraziti tudi o družih zborih, prav precizno so peli čveterospeve, nad vse so nam pa ugajali mešani zbori. Ne le, da se je vse natančno in s čutom pelo, bili so tudi ženski glasovi tako čisti in prijetni, kakor se slišijo redko kje. „Dobro, izvrstno, kaj tacega nismo pričakovali“ se je čulo po dvorani. Mnogo smeha privabil je šaljivi tropsev „urlavbarji“ in prizor „Stotnik in sluga“. Kako se je vršila zadnja točka programa, ne vé, ker bila je mikavna le za one, katere srbé pête.

Končam z občno željo, da bi nam naš „Zvon“ še dolgo tako ubrano in prijetno zvonil in da bi nas zvonarji pod vodstvom neutrudljivega g. Bartelna večkrat in še dolgo vabili.

S Črnega Vrha nad Polh. Gradcem, 26. aprila. „Priložnost je treba za glavo zgrabit, ne pa za lase privleči“, pravi pregovor. Tudi jaz sem tako mislil storiti, ko sem prvič zaslišal kukavico ter Vam hotel takoj sporočiti, da smo za letos znebili se dolgotrajne zime. Pa, človek misli, burja pa obrne. Predno sem napisal par vrstic, že je vnovič jel naletavati sneg in v kratkem je bil Črni Vrh — bel. Ker imava vsak učinek svoj uzrok, premišljal sem že dlje časa, od kot to, da letos zima noče „konca vzeti“ — in prišel do zaključka, da je tega — težko če ne — krivo vredništvo „Slovenčev“, ker je predale svojega lista prezgodaj odprlo dopisu iz „Šenturske gore“ o prvih spomladanskih cveticah. Zatoraj Vam svetujem (na tihem seveda), naj se v bodoče navadni dopis „o bližajoči se spomladi“ nikar ne natisne pred sv. Jurijem, ki je — memogrede rečeno — letos praznoval svoj god brez zelenja.

Iz časniških poročil minolih dnij smo tudi izvedeli, zakaj da je nedavno pod Krimom tako bliskalo se in grmelo ob tem nenavadnem času. Treskalo je okrog Vašega „rotovža“ z vso silo. Vžgalo blizo ni nič, ker nismo videli ognja, pač pa je nekaj ljudij bilo od strele omamljenih, ker so jih „vun nosili“. Je li bila sama vođena strela, ki je provzročila ta grozni „bombardement“, ali je bila tudi vinska, — čem reči — ogujena, o tem ni, da bi človek popraševal. Glavna stvar je, da ni nihče ob življenje prišel in pa, da „rôtnim gospodom“ ni kakega rebra strlo; za kar je menda že skrbelo „prostovoljno gasilno društvo“.

„Kedor hoče na svetu veselo živeti, — mora dober želodec imeti“, — tako je prepeval „Narodov“ listkar pisoč „postno premišljevanje“. Jaz mu nemam ničesar oporekati; vsak človek ima svoj „prav“. Toliko pa vem, da bi bil svoj stih premenil, če bi stanoval v Črnem Vrhu v naslednji: „Kedor hoče v Črnem Vrhu živeti, — mora dober „pedale“ imeti.“ Pri nas človek sila „tešk“ živi, če ima še tako dober želodec, pa noge — za nič. To vedó bolj nego jaz tukajšnji bolniki, ki potrebujejo zdravnika, in tudi doklade za njegovo vzdrževanje plačujejo, pa ne mo-

rejo uživati njegove pomoči. Bolnik ne more k zdravniku, da bi ga „scajtal“, — zdravnik pa tudi ne h bolniku, ker bi preveč „koštalo“ in tako mora siromak potrpežljivo čakati, da ga smrt s pomočjo pogrebcev spravi „globoko pod zemljo“. Če bi pa hotel peljati se po teh kozje-potnih kotanjah, pa tudi stavim, da si mora „svojega rojstva kosti“ — kakor piše „Narod“ — popolnoma premikastiti in tudi zbog nevolje žolč stokrat razliti, ne le enkrat, če bi se tudi vozil v listnem košu zarit v same ovsene pleve! Zato ni čuda, če zavidamo Vaše „visokošolce“ na Gradu, ki imajo tako gladko posut svoj „circus“, kjer se sprehajajo, da še podplati skoraj nič ne trpé. Da se tudi v drugem obziru bolj po očetovsko zanje skrbi, kakor za najbolj poštenega kmeta, to že vsak otrok vé.

Naša „višja gosposka“ bo morebiti posmehovala se tem vrsticam, češ, da pretiravam; pa kedor ni sam skusil, kako je v peklu, saj ne verjame, čemu ga še tako živo „namalaš“. Zato bomo večno hvaležnost vedeli blag. g. okrajnemu glavarju, ko bi hotel enkrat priti v naše gorske puščave ter se osebno prepričati, da vrag ostane to, kar je, če bi ga tudi stokrat z zlatim prahom „bronsiral“, — dokler se v kaj družega ne „zvrže“. Vplivna beseda njegova menim, da bo vendar sl. deželni odbor prisilila, da nam preskrbi pošteno pot, da bomo mogli vsaj „mrvice“ v dotiko priti z drugim olikanim svetom. Seveda bi radi, da bi se to prej zgodilo, predno bo „zvonilo sodnjemu dnevu“, ker svet se bo takrat že sam „zglihal“.

Ko bi pri nas izdajali kak časopis v nemškem jeziku, morali bi v njem čisto izpuščati „rubriko“: „Hohe Besuche“, kajti od gospodov z uniformo obiskuje nas edini „eksekutor“, pa še o tem ljudje pravijo, da ga h . . . prinese. Ker ima aprilovo vreme že sploh poseben vpliv na človeški temperament (kar lahko spričajo tisti, ki imajo „fergigt“ ali revmatizem) mora se o letošnjem reči, da tudi pri zdravem človeku prežene vso „židano voljo“ in tako je tudi ta dopis, čeprav povsem resničen, vendar navzet aprilovega vetra, kar pa nikakor ne ovira, da jaz vse, kar sem pisal, še enkrat potrdim in tistemu, ki bi ne hotel verjeti, zažugam najhujšo judovsko kazen: „Haselnussstauden sollen ihm wachsen auf der Nase, — aber gleich!“

Dnevne novice.

(Deputacija tržaških okoličanov pri cesarju.) Kakor poročamo tudi na prvem mestu današnjega lista, bila je dne 27. t. m. pri presvetlem cesarju deputacija tržaških okoličanov, in sicer gg.: Ivan Nabergoj, dr. A. Sancin, Anton Trobec, Ivan Vatovec in Ivan Martelanc zaradi nove užitninske črte. G. Nabergoj je nagovoril cesarja: „Prebivalci tržaške okolice so nas odposlali do Najvišjega prestola, da izprosimo pomoči z ozirom na novo užitninsko črto, katero namerava finančno ravnateljstvo. Ako se ta črta uresniči, pripade večji del okolice, torej tudi oddaljena sela, zaprtemu mestu. To pa bi uničilo uboge prebivalce v okolici materijelno in duševno, kakor bi tudi škodovalo državi sami. Obračamo se torej do Vašega Veličanstva z najudanejšo prošnjo, da Vaše Veličanstvo blagoizvoli vladi ukazati, da pri določevanju nove užitninske črte za tržaško mesto ozir jemlje na deželne razmere okolice in da se ta okolica ne pridruži zaprtemu mestu.“ Po cesarjevem odgovoru je upanje, da se to važno vprašanje ugodneje reši za tržaško okolico. Deputacija se je poklonila tudi ministerskemu predsedniku, finančnemu ministru in predsedništvom nekaterih državnoborskih klubov.

(Izlet v Prago.) Dunajski odsek za prireditve izleta v Prago nam je doposlal naslednje naznanilo: Kakor so že poročali slovenski listi, priredé slovenski velikošolci v zvezi z drugimi jugoslovanskimi dijaki dné 15. maja izlet v Prago. Glavne točke programa so: Skupen odhod z Dunaja ob določenem dnevu, obisk razstave, ogled mesta, banket, komers, izlet v okolico in predstava v narodnem gledališču. Vrnitev v domovino ni navezana na določen čas; vsakdo se odpelja, kedar mu drago. Vožnja z Dunaja v Prago in nazaj stane samo 4 gld. Vsi Slovenci v domovini, ki se hočejo udeležiti izleta, so uljudno vabljeni. V tem slučaju naj blagovolijo dotičniki svojo namero — prej ko mogoče — naznaniti g. Lavoslavu Batiču, juristu (Währing, Gürtelstrasse 6. I. 9.) ali pa gosp. F. Jankoviču, medicinu (Währing, Blumengasse 18. II. 6.).

(Z Gorenjskega) se nam poroča: Začetkom julija t. l. začne v Radovljici poslovati posojilnica z omejenim poroštvom. Predsednik posojilnice je gosp. Friderik Homan, trgovec in posestnik; v ravnateljstvu so pa gg.: Novak, Klinar, Pesjak, Treven, dr. Supan; v nadzorstvu sta gg.: Košmelj in Jelovšek. Upanje gojimo trdno, da bode društvo vspevalo ter v resnici delovalo v korist vzlasti malim obrtnikom našega okraja. — Pretekli teden našli so v Nemi-ljah v Selški dolini obešenega nekega žendarma iz Železnikov. Ni še znano, ali se je nesrečnej sam obesil, ali je bil žrtva drugega hudodelstva. — Na praznik Vnebohoda, dne 7. maja, bode v Radovljici nova maša. Pél jo bode čast. g. novomašnik Josip Homan, ondotni domačin, ki je dovršil svoje bogoslovne študije v Celoveu.

(Iz Ilir. Bistrice) se nam poroča: Umrli je v Reki 24. t. m. nagle smrti Anton pl. Hoffmann, podpolkovnik in mestni poveljnik reški. Ta mož je bil v Bistrici dobro znan in zelo priljubljen; zahajal je k nam že nekaj let in bival tukaj po dva in tri mesece na počitnicah. Zaradi njegove prijaznosti in dobrotljivosti do siromakov in otrok se je vse veselilo njegovega prihoda. Tudi za letoš je imel stanovaje že pripravljeno, pa smrt ga je nenadoma vzela. Hoffmann je bil izvrsten naravoslovec, poseben poznavatelj žuželk. Nabiral je marljivo kukce ter jih pošiljal muzejem v daljne tuje dežele. Njegova zbirka teh živalic je velika in znamenita. Udeležil se je mnogih bitk in skusil veliko bridkega v svoji službi. Dasiravno bi bil letoš praznoval že 50-letnico svojega službovanja, bil je vendar še krepak in do zadnjega delaven. N. v m. p.!

(Slovesno obljubo) je danes zjutraj storil frančiškan č. brat Kasijan Zemljak, bogoslovec 4. leta.

(Rimski grob) so odkrili dne 27. t. m. v hiši celjske posojilnice. Izklesan je iz jednega kamna, 2½ metra dolg, 1.35 m širok in 1.10 m visok. Dno je debelo 40 cm. Strokovnjaki trdijo, da je kamen bil pripeljan s Pohorja.

(Čitalnica v Brežicah) je bila dne 25. febr. otvorjena. Slovesno otvorjenje pa se bode vršilo dne 10. maja t. l. v društvenih prostorih v hotelu „Klembas“. Glavne točke vsporeda so: Koncert vojaške godbe 53. pešpolka nadvojvode Leopolda iz Zagreba na vrtu od 4. do 7. ure popoldne; nagovor, petje in godba ob 8. uri; prosta zabava. Natančneje v posebne vsporedu. Vstopnina za osebo 50 kr., zunanji udje so prosti. Odbor mlade čitalnice se nádeja obilne udeležbe slovenskih rodoljubov.

(Majski avancement.) Imenovani so: za stotnika prve vrste stotnika druge vrste A. Dannecker in A. Damin pri 97. polku; za stotnike druge vrste nadporočniki Ernest Krištof, K. Pruzenovski, E. Hentke in Fr. Tischina v 17. in baron Knopp v 97. polku; za nadporočnike poročniki Friderik Kiepach in G. pl. Mark v 17., pl. Loeser in vitez Clanner v 97. pešpolku; za poročnika kadet Ed. Haberleitner v 17. polku. V rezervi sta imenovana za poročnika Anton Petrovčič v 17. polku in A. Dolanski pri 7. lovskem bataljonu. — Dalje so premeščeni: Stotnik Fr. Schnötzingar od 17. k 7., stotnik J. Žagar od 98. k 17., stotnik E. Hentke od 17. k 53. pešpolku.

(Župnijski izpit) so delali ta teden v Mariboru č. gg.: V. Čepin, kapelan v Rečici; Fr. Černenšek, kapelan na Vidmu; Josip Dekort, mestni kapelan v Brežicah; J. Kozinec, kapelan v Kostivnici; B. Kukovič, kapelan v Čadramu; And. Podhostnik, kapelan v Mozirju; J. Purgaj, kapelan v Rogatcu; M. Stuhec, kapelan v Laporji; in And. Zdolšek, kapelan na Paki.

Telegrami.

Dunaj, 30. aprila. Cesar je potrdil izvolitev župana dunajskega. — Povodom pogajanja o nemško-avstrijski trgovski pogodbi bil je včeraj pri ministru Szoegenyiju banket za slovo, h kateremu so bili povabljeni vsi odposlanci, potem nemški veleposlanik, bavarski poslanik, in saksonski ter vitemberški udeleženci pri obravnavah. Prišli so tudi ministri. — Volilni odbor konservativnih veleposestnikov sklicuje na 19. maja v Prago shod vseh konservativnih veleposestnikov na Češkem, da se dogovore o političnem položaju.

Dunaj, 29. aprila. V adresnem odseku izjavil se je Stadnicki v imenu Poljakov, da se ne vjema z dostavkom, kateri je predlagal Plener v imenu levice gledé na ljudsko šolo. Ta dostavek se je potem odklonil in Plener je napovedal, da levica predloži svoj adresni načrt.

Dunaj, 30. aprila. Gospodska zbornica vsprejela je na Kuefsteinov predlog od poročevalca Falkenhayna predloženo adreso jedno-glasno. Vsestransko odobravanje. Ko se je zaključiti imela seja, je začel neki mož na drugi galeriji govoriti z glasnim razburjenim glasom in metati tiskane liste v dvorano mej zborovalce, ki so obsegali naznanilo nekega Teodorja Prochazke, gozdnega inženerja v Pragi, da se je nekda našlo zlato in platina na Češkem. Očividno blazen mož je mirno šel za policijskim uradnikom na komisarijat.

Gradeo, 29. aprila. O. Kandidus Zapfl je izvoljen za opata v Reinu, o. Kajetan Hoffmann za opata v Admontu.

Praga, 30. aprila. Kakor poroča „Politik“, je na župnika Liško v Kladnem se izvršil atentat z dinamitom, gotovo od strani delavcev, ki pripadajo stranki anarhistov. Na strašen grom priletelo je prebivalstvo k župniji in videlo, da so okna pobita in več opek iztrganih iz zidu. Slučajno ni nikdo poškodovan. Hišni prebivalci so še spali v zadnjem traktu.

London, 29. aprila. Iz Pekinga se poroča: Kitajska vlada noče sprejeti za poslanika na Kitajskem imenovanega senatorja Blaina, ker je večkrat v senatu ostro govoril proti Kitajcem.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—77)

Umrli so:

27. aprila. Jovana Šleibach, mestna uboga, Karlovska cesta 7, carcinoma vent.

V bolnišnici:

27. aprila. Martin Piš, gostač, 81 let, marasmus. — Jožef Tori, delavčev sin, 12 let, vsled kostne gnjilobe.

Tuji.

27. aprila.

Pri **Maliču**: Goldstein, Schuldes, Illek, Blutevs, Paulin, Maurer, Berkovič, Carmine, Hilfreich, Godina, Löwenstein, Müllner, trgovci, z Dunaja. — Hauf, poštar; vitez Toman, c. kr. okrajni glavar, s soprogo; Kreiner, Javlič, Loy, Braune in Schleimer, iz Kočevja. — Sešič, vodovodni instalatér, s hčerjo, iz Zagreba. — Friedenfels s soprogo iz Škofje Loke. — Grill, c. kr. okrajni glavar, iz Litije. — Ogorevc iz Celja. — Urbantschitsch s soprogo iz Polhovega Gradea. — Rainer, potovalec, iz Inomosta. — Laurič, trgovec, iz Trsta. — Zieffer, trgovec, iz Gradea. — Mauerhofer iz Pristave. — Kantz, trgovec, iz Brna.

Pri **Stonu**: Steiner, komisar generalnega nadzorništva železnice; Gundelfinger s soprogo; Ausserer, Grimm, trgovca; Adler in Röckl, potovalec, z Dunaja. — Staré iz Kamnika. — Mrak, župnik, iz Železnikov. — Rome, župnik, iz Naklega. — Vesel, dekan, iz Trnovega. — Karret iz Brna. — Bachmayer, Epstein, Trevisini, in Bertoli, c. in kr. poročnik, iz Trsta. — Zeleny, učiteljica, iz Pulja. — Piwnitschka, sod. pristav, s soprogo, iz Lipnice. — Morawetz, železniški nadzornik, iz Beljaka.

Pri **avstrijskem caru**: Pleskovic, poštar, iz Mokronoga. — Neubauer iz Mirne. — Wurnik iz Radovljice.

Pri **bavarskem dvoru**: Kusold iz Kočevja. — Černe, ključar, iz Rodinj. — Bartlmä iz Velikoveca. — Klauer, inženér, iz Sp. Nemške Loke.

Pri **južnem kotodvoru**: Rössman, pekovski mojster, iz Gradea.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
29	7. u. zjut.	727.3	19.0	sl. zapad	dež
	2. u. pop.	730.2	13.0	"	oblačno
	9. u. zveč.	734.0	1.0	"	dež
Srednja temperatura 11.0°, enako normalu					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

30. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gld	75	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	65	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	80	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	80	"
Akcije avstr.-ogerske banke	995	"	—	"
Kreditne akcije	301	"	50	"
London	116	"	90	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleon	9	"	26	1/2
Cesarski cekini	5	"	51	"
Nemške marke	57	"	17	1/2

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohranita usta sveža, krepčata čeljustno meso ter odpravljata slabo sapo iz ust. 1 steklenica ustne vode velja 40 kr., 1 škatlja zobnega praška 20 kr., 12 steklenic 4 gld., 12 škatelj samo 2 gld.

Lekarna Piccoli „pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Naročila se izvršujejo s obratno pošto proti povzetju zneska. (30-25)

Na Starem trgu št. 4

oddaje se

prodajalnica

takoj ali za mesec avgust.

Natančneje: Stari trg šte. 5, II. nadstropje. (3—2)

Uzorec zasebnim naročnikom zastoj in franko.

Uzorne knjige za krojače, kakeršnih do sedaj že ni bilo, nefrankovane in le proti vložbi 20 gld., kateri se odračunajo, kadar se blago naroči.

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za prečastito duhovščino. Blago za uniforme c. kr. uradnikov po predpisu, tudi za veterane, gasilce, telovadce, livreje. Sukno za bilard in igralne mize, loden tudi nepremičen za lovske suknje, blago, ki se sme prati. Popotni plédi 4—14 gld. itd.

Kdor hoče kupiti vredno, pošteno, trajno, čisto volneno suknjo in ne slabega blaga, ki se ponuja od vseh strani in je jedva krojačevega plačila vredno, obrne naj se na trdko

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogrski,

Razume se, da ostaje v moji zalogi, v kateri je vedno za pol milijona goldinarjev av. velj. blaga, in pri moji svetovni trgovini mnogo ostankov; vsak razsoden človek pa mora spoznati, da se od takih malih ostankov in odrezkov uzorci ne pošiljajo, ker bi pri več sto naročbah za uzorce nazadnje ničesa ne ostalo, in je torej smešno, če nekatere trgovine s suknom vzlic temu inserirajo uzorce od ostankov in odrezkov in so v takem slučaju uzorec le od kosov in ne pa od ostankov, namen takemu postopanju je očividno. Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjajo, ali se pa denar vrne. Barva, dolgost, cena naj se pri naročbi ostankov naznani.

Razpošilja se le proti povzetju, nad 10 gld. franko. Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini (24—21)

Sargova glicerinova zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilčno na popotovanjih. Dišeče okrepčevalno.

Nesškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr. (29)